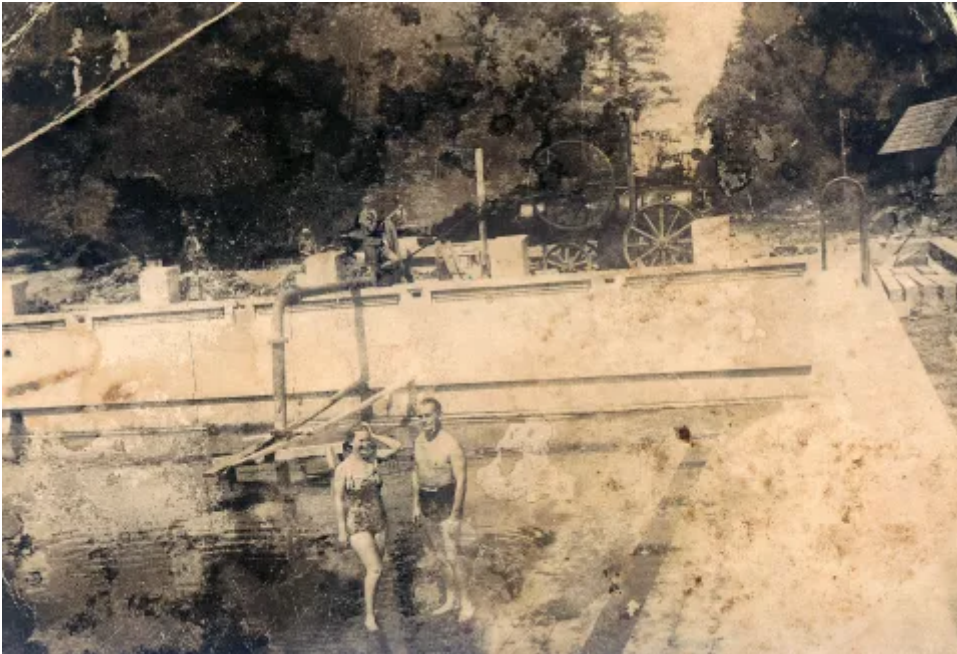

Steinmetz Bella Bánffyfürdőn

Ez a kép Bánffyfürdőn készült, a férjemmel voltam. Az, aki a képen van, a férjemnek egy barátja. Annak volt egy kocsija, és kimentünk, hogy fürödjünk meg a Bánffyban. A férjem levett [lefényképezett] minket. Itt is látszik, hogy milyen fürdőruhám volt már akkor. Épp akkor épült a fürdő. Azelőtt volt egy kisebb faépület, és a vize, természetes vize volt, huszonhárom fokos télen nyáron. Nem fagyott be, valamilyen ásványt tartalmazott. És akkor valaki, egy vállalkozó csinált egy nagy medencét. De már annyi forrás nem tudott megtölteni egy húszméteres medencét. Itt annyi víz van, ahol lefűr egy kicsit az ember, mindenhol kap vizet Erdélyben. És jött egy édesvízi forrás, azt beengedték a medencébe, és akkor már lett egy fürdő. Szóval tudtunk úszni benne. És végeredményben az ember nem kell nyáron huszonhárom fokos vízben fürödjön, sőt még a nap is, amikor melegítette a régi Bánffyt, hát olyan meleg volt, mint a pisi! És ez a medence már meg volt nagyítva. Jöttek fürödni, szombat, vasárnap mindig tele volt. Én már [Maros]Vásárhelyről nem nagyon jártam oda. Egyszer vagy kétszer, amikor anyukáékat mentünk meglátogatni, egy napra vagy két napra, ha anyuka nem tudott bejönni. 1928-29-ben fejeztem be az iskolát, akkor én már ismertem a férjemet, mert a bátyja, Almási Izold, Toplicán volt bankigazgató egy darabig. Aztán bekerült Kolozsvárra, oda helyezték a bankba. Volt családja s gyermekei is. A feleségét Irmának hívták, segesvári volt. A férjem, Almási Andor már be volt iratkozva egyetemre Kolozsváron, látogatás nélkül csinálta az egyetemet. Ügyvédi végzett. A kolozsvári [jogi] egyetemen doktorált. [Nagy]Váradon volt, Iasi-ban volt és Kolozsváron egyetem. Nem mindenhol kellett akkor doktorátust tenni, Kolozsvár nem adott diplomát, csak, ha doktorált. Itt [Maros]Vásárhelyen, hál' Istennek, nem volt akkor egyetem, azért volt egy olcsó hely, egy kis negyvenötezer lakosú város volt. És nyáron lejött mindig oda, a bátyjához, meg ott volt a Bánffy-fürdő is, szeretett fürödni, hát ismertük egymást. És Irmának, a sógornőmnek egyszer kijárta az eszét, hogy hozzon össze minket a sógorával. Sikerült is neki. Akkor mind gyakrabban és gyakrabban jött.